

Nyssai Szent Gergely püspöknek „A keresztény tökéletesség” című értekezéséből.

Egész életünkkel sugározzuk Krisztust!

Három dolgról lehet megismerni a keresztény ember életét, és ez meg is különbözteti más emberek életétől, tudniillik: a cselekedete, a beszéde és a gondolkodása. Az említettek között az első a gondolkodása. Majd következik a beszéd, amely a lélekben megfogant és kialakult gondolatot a hangok segítségével feltárja. A gondolat és a beszéd után következik a cselekedet, amely tettekben valósítja meg a gondolatot. Következésképpen, ha bennünk az élet rendje szerint ezek létrejönnek, nagyon gondosan kell arra figyelniük, hogy minden szavunk, cselekedetünk és gondolatunk is annyira hozzáigazodjék azokhoz az isteni vonásokhoz, amelyek által Krisztusra lehet ráismerni, hogy már semmit se gondoljunk, semmit se mondjunk, semmit se cselekedjünk, ami ezekkel a vonásokkal ellentétben áll.

Mi mást kellene tehát cselekednie annak, aki a dicső „krisztusi” elnevezésre méltó lett, mint azt, hogy vizsgálja meg lelkiismeretesen gondolatait, szavait és cselekedeteit, és lássa: megegyeznek-e azok Krisztuséival, vagy talán ellenkeznek velük. Nagyon könnyű ennek a megállapítása. Mert amit a felkavart szenvedélyek hatása alatt cselekszünk, gondolunk, vagy mondunk, az nincs Krisztussal összhangban, hanem annak az ellenségnek a jelét viseli magán, aki a lélek igazgyöngyét a szenvedély sarával vonja be, hogy így a drágakő csillogását meggyalázza és elvegye.

Mert minden, ami a zavaros szenvedélytől mentes és tiszta, az a lelki kiegyensúlyozottság Szerzője és Ura felé mutat, és ez Krisztus. Aki pedig öbelőle, mint tiszta és romlatlan forrásból meríti eszméit, az annyira hasonlónak lesz Urához, Krisztushoz, mint a forrás vizéhez az abból korsóba merített víz.

Mert egyazon természetű az a tisztaság, amely Krisztusban van, és amely a mi lelkünkben van. Csak az a különbség, hogy ez a tisztaság Krisztusban, mint forrásban van meg, mibennünk pedig úgy, hogy belőle merítjük azt. Ez a tisztaság eredményezi életfelfogásunk szépségét, úgyhogy a belső és a külső ember között teljes összhang van, életünk erkölcsi beállítottsága pedig megegyezik a krisztusi elvekkel. A keresztény élet tökéletessége tehát, véleményem szerint, abban áll, hogy lelkünk, szavunk és életmódunk ugyanazokat az értékeket hordozza, amelyeket Krisztus neve jelent nekünk.